

ΕΛΕΝΗ

- ΘΕ. ἤ με προὔδωκεν—
 ΘΕΡ. καλήν γε προδοσίαν, δίκαια δρᾶν.
 ΘΕ. τὰμὰ λέκτρο' ἄλλω διδοῦσα.
 ΘΕΡ. τοῖς γε κυριωτέροις.
 ΘΕ. κύριος δὲ τῶν ἐμῶν τίς;
 ΘΕΡ. ὃς ἔλαβεν πατρὸς πάρα. 1635
 ΘΕ. ἀλλ' ἔδωκεν ἡ τύχη μοι.
 ΘΕΡ. τὸ δὲ χρεῶν ἀφείλετο.
 ΘΕ. οὐ σὲ τὰμὰ χρὴ δικάζειν.
 ΘΕΡ. ἦν γε βελτίω λέγω.
 ΘΕ. ἀρχόμεσθ' ἄρ', οὐ κρατοῦμεν;
 ΘΕΡ. ὅσια δρᾶν, τὰ δ' ἔκδικ' οὔ.
 ΘΕ. κατθανεῖν ἐρᾶν ἔοικας.
 ΘΕΡ. κτεῖνε· σύγγονον δὲ σὴν
 οὐ κτενεῖς ἡμῶν ἐκόντων, ἀλλ' ἔμ'· <ὡς> πρὸ δεσπο- 1640
 τοῖσι γενναίοισι δούλοις εὐκλεέστατον θανεῖν. [τῶν

ΔΙΟΣΚΟΡΟΙ

- ἐπίσχεσ ὀργὰς αἴσιν οὐκ ὀρθῶς φέρη,
 Θεοκλύμενε, γαίας τῆσδ' ἄναξ· δισσοὶ δέ σε
 Διόσκοροι καλοῦμεν, οὐδ' Λήδα ποτὲ
 ἔτικτεν Ἑλένην θ', ἢ πέφευγε σοὺς δόμους· 1645
 οὐ γὰρ πεπρωμένοισιν ὀργίζη γάμοις,
 οὐδ' ἡ θεᾶς Νηρηῆδος ἔκγονος κόρη
 ἀδικεῖ σ' ἀδελφῆ Θεονόη, τὰ τῶν θεῶν
 τιμῶσα πατρός τ' ἐνδίκους ἐπιστολάς.
 ἐς μὲν γὰρ αἰεὶ τὸν παρόντα νῦν χρόνον 1650
 κείνην κατοικεῖν σοῖσιν ἐν δόμοις ἔχρην·